

vedrørende mægling og voldgift samt vedrørende andre sider af lønfastsættelsen i overensstemmelse med landets love og administrative forskrifter. Disse opgaver omfatter ligeledes positive foranstaltninger til udvikling af samarbejdet og et godt forhold mellem arbejdsgivere og arbejdere med det formål at opnå fred på arbejdsmarkedet og et højt produktivitetsniveau.

Opgaverne kan ligeledes omfatte sådanne spørgsmål som mindstelønninger, arbejdstid og hvileperioder, overarbejde og ferie med løn.

I nogle lande omfatter disse områder endvidere udarbejdelsen af lovbestemmelser om arbejdsforhold.

Efter anmodning kan der ligeledes ydes bistand til arbejdsgiver- og arbejderorganisationer under passende former, og uden at det går ud over deres uafhængighed.

c) *Arbejdskraft.*

Opgaver på dette område kan omfatte arbejdsanvisning, erhvervsvejledning og -rådgivning, lærlingeforhold, arbejdsmæssig oplæring og omskoling, revalidering af arbejdere samt deltagelse i erstatningsordninger for ufrivillig arbejdsløshed.

Der skal ligeledes gennemføres en almindelig arbejdskraftpolitik, herunder eventuelt foranstaltninger vedrørende industriens beliggenhed, arbejdernes migration og arbejdskraftens bevægelighed, og arbejdsministeriet må på højeste plan deltage i fastlæggelsen af denne politik.

Formålet er at opnå og opretholde fuld produktiv beskæftigelse, således at arbejdernes kapacitet udnyttes fuldtud, og erhvervslivet får de kvalificerede arbejdere, det har brug for.

d) *Social tryghed.*

Social tryghed omfatter erstatning ved invaliditet, sygdom, ulykkestilfælde og erhvervssygdomme, alderdoms- og efterladteforsikring, moderskabsforsikring, arbejdsløshedsforsikring, familieforsikringer og offentlig forsorg.

I lande, hvor regler om social tryghed ikke henhører under et særligt ministerium, skal arbejdsministeriet tage sig af den almindelige politik, selv hvor den direkte administration er henlagt til selvstyrende organer.

8. Der er andre spørgsmål, som kan henhøre under et særskilt ministerium, men hvor dette ikke er tilfældet, henhører de ofte under arbejdsministeriets opgaver:

- a) migration, herunder registrering og klassificering af eventuelle migranter og immigranter,

deres udvælgelse, transportmidler, deres forsøgs- og boligproblemer og andre problemer i forbindelse med deres optagelse og anbringelse på arbejdsmarkedet;

- b) Kooperation, herunder fremme af arbejdernes kooperative virksomheder samt gennemførelse af love og administrative forskrifter vedrørende kooperative foreninger;
- c) fremme af opførelse af eller støtte til arbejderboliger i almindelighed eller gennemførelse af minimumsnormer for socialt boligbyggeri inden for bestemte industrier;
- d) almindeligt ansvar for arbejds- og leveforholdene i landbruget og visse andre industrier;
- e) administrationen af de ikke-militære sider af ordningen inden for militæret;
- f) tilvejebringelse af særlige foranstaltninger med henblik på uddannelse og fritidsbeskæftigelse i samarbejde med undervisningsmyndighederne og arbejdsgiver- og arbejderorganisationerne, alt efter det enkelte lands behov.

9. En effektiv gennemførelse af mange af de fornævnte opgaver kræver et fyldestgørende tilsynsorgan. Det vil i den udstrækning, landets love kræver det, beskæftige sig med håndhævelsen. Det kan desuden have til opgave forud for fastsættelsen af minimumsnormer at fremme en gradvis forbedring af de materielle arbejdsforhold.

10. Indsamlingen og bearbejdelsen af statistiske og andre oplysninger og forskningsarbejde vedrørende sådanne forhold som beskæftigelse, fag, lønninger, arbejdsforhold o. s. v. er højest betydningsfulde opgaver for et arbejdsministerium, idet de kan være vejledende ved gennemførelsen af foranstaltninger. En sådan indsamling, bearbejdning og forskning skal såvidt muligt centraliseres i ministeriet og bør om muligt gennemføres i nær forbindelse med andre bestående organer inden for centraladministrationen. Det indsamlede og bearbejdede materiale bør tjene som et fast grundlag for informerings- eller rådgivningsvirksomheden over for regeringens, offentligheden samt arbejdsgiver- og arbejderorganisationer med hensyn til udviklingen og tendensen på det omhandlede område. Hele dette arbejde samt den dertil hørende oplysnings- og rådgivningsvirksomhed bør være objektivt og imødekomme praktiske behov. Der bør, hvor omstændighederne måtte tale derfor, forhandles med arbejdsgiver- og arbejderorganisationer samt andre interesserede kredse.

11. Hvor det drejer sig om forbundsstater, vil arbejdsministeriets betydning bero på den forfatningsmæssige stilling. Foruden de opgaver, der